

คุยกับผู้อ่าน

นพ.ประเวศ วะสี

การเยียวยาคนไทยทั้งประเทศ จากกรรมมารดาจนถึงเชิงตะกอน

เราต้องเป็นสังคมที่คนไทยไม่ทอดทิ้งกัน

โลกวุ่น วิกฤติ และรุนแรง เพราะไม่ได้ถือหลัก “ไม่ทอดทิ้งกัน” แต่ถือหลักการแข่งขัน
มุ่งกำไรสูงสุด จึงทอดทิ้งกัน

เรามีชุมชนท้องถิ่นที่ถือหลัก “สังคมที่คนไทยไม่ทอดทิ้งกัน” เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ

มี **อบต.** (องค์การบริหารส่วนตำบล) ที่ทำการสำรวจว่ามีใครในตำบลที่อาจถูก
ทอดทิ้งบ้าง เช่น คนแก่ คนพิการ เด็กกำพร้า แล้วจัดให้มีอาสาสมัครไปดูแลหมดทุกคน

เราเห็นพยาบาลเยี่ยมบ้าน ไปเยี่ยมผู้สูงอายุถึงบ้าน แทนที่ผู้สูงอายุที่แก่ด้วย เจ็บ
ด้วย จนด้วย อยู่ใกล้ด้วย จะต้องกระเสือกกระสนมารับบริการที่โรงพยาบาลที่แน่นๆ รีบๆ เหมือน
ตกนรกทั้งเป็น พยาบาลเยี่ยมบ้านเปรียบประดุจนางฟ้าของชาวบ้าน

เราเห็นพยาบาลจิตเวช ไปดูแลผู้ป่วยที่มีปัญหาจิตเวชที่น่าสงสารถึงในครอบครัว

เราเห็นนักกายภาพบำบัด ที่โรงพยาบาลชุมชนให้บริการผู้พิการในชุมชน ซึ่งอาจมี
มากหลายร้อยคนใน ๑ ตำบล

เราเห็นนักสุขภาพครอบครัว ดูแลประชาชนตั้งแต่กรรมมารดาจนถึงเชิงตะกอนโดย
ใกล้ชิด

เราเห็นหมออนามัย เกษัชกร แพทย์ชนบท แพทย์แผนไทย ที่ดูแลเพื่อนคนไทย
ด้วยหัวใจมนุษย์ ฯลฯ

ภาพของ “คนไทยไม่ทอดทิ้งกัน” ที่สะท้อนให้เห็น กำลังเกิดขึ้นและขยายตัว ภาพ
เหล่านี้ให้ความสุขและกำลังใจแก่ผู้พบเห็น ตรงข้ามกับเรื่องความขัดแย้งทางการเมืองข้างบน

การเยียวยาเพื่อนคนไทยด้วยหัวใจมนุษย์ สามารถขยายตัวไปเยียวยาประเทศ
ไทยทั้งประเทศได้
